

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Майка ви, Дженаро! Може бы да не е каква-то си мислите да е. Що быхте казали ако да бѣше грѣшна като мене?

ДЖЕНАРО

Не ѣж клеветете. О не! майка ми не е като васъ, госпоже Люкреція! О чувствувамъ ѣж въ сърдце-то си и ѣж бѣлувамъ въ душѣ-тъ си каквато е, образтъ ѣ е роденъ съ мене; не быхъ ѣж обичалъ както ѣж обичамъ ако не бѣше достойна за мене; сърдцето на единъ сынъ не ся лже като мысли за майка си. Быхъ ѣж презиралъ ако да ви приличаше. Нъ не, не. Има едно нѣщо кое-то ми казва високо че майка ми не прилича на тѣзи дяволицы крѣвожѣдны, сладострастны, искусны да тровягъ както днешны-тъ жены. О Боже! Увѣренъ съмъ че майка ми е самата неповинна, добродѣтелна и свѣта жена въ този свѣтъ! О! тя е такава! Вы ѣж познавате и неще речете че лжѣж.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Не, Дженаро, не познавамъ тѣзи жена, тѣзи твоя майка!

ДЖЕНАРО

Нъ прѣдъ кого говорѣж азъ тѣй? Какво ви става васъ Люкреція Борджія като слушате радости-тъ или тѣгы-тъ на една майка? Вы не сте имали никога дѣца и пакъ сте честита. Понеже ако да имахте дѣца, знаете ли госпоже че тѣ не быхъ щяли да ся кажатъ ваши чада? Кой бы былъ доста злочестъ за да желае да има таквази майка?